53e jaar. — Nr 30. — TWEEDE BLAD. — Zaterdag, 10 Maart 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 10 MAART 1906.

Wat is het leven ?

Het leven is een jachtpartijtje.
Elk gaat op malsche beestjes los,
En ziet in 't loover hazen springen,
Geruim de dikte van een os.
De kunst is van het beest te schieten.
O ja ! daar immers ligt de kaoop ;
Men laadt en mikt, het schot knalt weder,
En 't beestje. . stelt het op een loop !
Hebt gij een vogel in uw handen,
En ziet er naar geen twintig om ;
Hij mocht wellicht uw greepontsnappen
En dan . liept ge ook uw beenen krom.
Om 't pluimjuweeltje weer te vangen,
Vergeets ! gij raakt den adem kwijt.
Dat drat naar Marchant u bedrogen
Te laat bezouwt ! Verloren spijt !

Nut en wetenschap.

Twee middels tegen cholera.

Ik ben de meening toegedaan dat, wanneer gij bij eene ongelukkige gebeurtenis iets nuttigs aan iemand anders kunt doen kennen, dat gij hem dat dan moet weten uit te leggen. Ziedaar waarom ik vandaag over twee middelen tegen cholera zal spreken.

Deze ziekte, die schrik en ontsteltenis allerwege verspreidt, zou niet, volgens de gezegdens van eenen ouden geneesheer, waaraan de dagbladen van Havre vroeger veel spraken — de geneesheer Godefroy — zoo moeilijk te overwinnen zijn als de faculteit het tot in de laatste tijden geloofde.

De geneesheer Godefroy — die, met reden, de instelling Pasteur niet kende — gebruikte eene zeer eenvoudige behandeling : « laudanum van Sydenham en ether ». Bij den aanvang schreef hij twee druppels laudanum voor eenen van ether voor en verdubbelde telkenmale de dosis, totdat de brakingen zich niet meer voordeden.

Lodewijk Vidal, die den geneesheer Godefroy te Manilla en te Calcutta gekend had, verzorgde zoo den laatste zelf te Londen en redde hem. Dat was in 1832.

Wanneer in 1849 de choleraziekte Graville-Sainte-Honorine, waar Lodewijk Vidal burgemeester was, teisterde, deelde deze het voorschrift aan de geneesheeren Beauregard en Marchesseaux mede. Beauregard verrichtte wonderen, want hij redde al zijne choleralijders.

Ziehier nu een ander middel. In 1854 deed het beheer der begrafenisplechtigheden te Parijs het volgende bijzonder geneesmiddel samenstellen voor het gebruik van de bedienden : alcool van 33°36 centigraden ; uittreksel van Engelsche munt : 12 druppelen ; laudanum : 12 grammen ; suiker : 200 grammen ; water : 60 grammen. Middelmatige dosis, een klein likeurglas, dosis die kan verdubbeld en zelfs verdrievoudigd worden in geval van sterke aantasting.

Het schijnt dat, sedert dit jaar 1854, niet een bediende aan cholera bezweek, zelfs niet bij de uitgebreidste besmettingen.

Spreek er eens aan uw geneesheer over. Leon BERTHAUT.

ALLERLEI NIEUWS.

HET WEDER IN MAART. — Ziehier de voorzeggingen van den Ouden Majoor voor het weder gedurende de maand Maart.

Van t tot 8 verkoeling der temperatuur, eenige regenbuien, maar gemiddeld goed weder ; van 9 tot 13 schoon weder met verwarming ; van den 14 tot den 20 afgewisselde zonneschijn en regenbuien ; 21 tot den 31 regen en sneeuw.

Een lezer van de XXe Siècle, de heer J. R. Clivet, wonende te Pellegrins (Gironde), geeft de volgende voorzegging, welke tamelijk goed overeenkomt met die van den Ouden Majoor.

Van den 1e tot den 4e schoon weder ; den 2e op enkele plaatsen, lichte regen ; van den 5e tot den 6e, onweders en regenvlagen ; van 7e tot 15e, schoone periode ; van 16e tot 18e, tempeest en hevige regen ; van 19e tot 23e, schoon weder ; den 24e regen en hevigen wind ; van den 25e tot 27e, overtrokken en vochtig ; van den 28e tot den 29e, onweders en tamelijk hevige regen ; van 30 tot 31 Maart tamelijk schoon weder en mistig.

—o— WAAROM vindt men in alle huisgezinnen *ELIXIR DE KEMPENAAR* ? Niet alleen omdat hij door de samenstelling van zuivere suiker en van eene zeer matige dosis genuiverden alcool den aangenaamsten drank daarstelt die men wenschen kan, maar bovendien en vooral omdat de kostbare eigenschappen van de kruiden die hem zijnen lekkeren smaak geven, er eene echte gezondheidsikeur van maken ; verkrijgbaar bij M. Duss en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeurhandelaars.

— EEN EIGENAARDIG GESCHENK. — Een Duitsch-Amerikaan, Frederik Kreempel, heeft den Duitschen keizer ter gelegenheid van diens zilveren bruiloft, een eigenaardig geschenk toegezonden, een portret namelijk van den eersten Amerikaanschen president Georges Washington, geheel en al samengesteld uit vleugels van vlinders.

—o— Alle werken over de genezende vermelden de antidijnachtige Pil van Dr Walthéry, als het beste, het gemakkelijkste en het heilzaamste van al de bloedzuiverende middels.

Depot : Schoofs en Michiels, te Hasselt.
Toegereen : Apotheken Swinkels en Vanderijst.

— DE LENTE IS DAAR. — Een Brusselsch blad zegt dat er reeds zwaluwen zijn gezien en dat de meerlen zingen.

Dat is een goed voorteken.

Stellen wij vast dat wij reeds drie dagen schoon weer hebben en hopen wij dat het, eindelijk, voor goed zal beteren !

—o— DE CHICOREI « DER TRAPPISTEN » der fabriek Vincart van Silly, maakt zoo goeden koffie dat de fijne kenners er geen andere meer willen.

— NIET VOLGENS DE AANKONDIGING. — Een brillenkoopman te Dublin kondigde in de Iersche dagbladen aan, dat hij hem brillen te verkrijgen waren, met behulp waarvan « iedereen gemakkelijk de kleinste drukletters kon lezen. »

Een landbouwer, die van de aankondiging gehoord had, kwam op zekeren dag in den winkel om eenen bril te koopen. Nadat hij lang door den bril naar het opengeslagen boek, dat voor hem lag, gekeken had, zegde hij, dat hij er niets van lezen kon. Een andere sterkere bril werd hem op den neus gezet, maar even on gunstigen uitslag.

Verdere proefnemingen met andere brillen gaven geen beteren uitslag, tot eindelijk de winkelier, bijna ten einde raad, hem eenen bril gaf met de sterkste glazen, die hij in zijnen winkel had. De landbouwer, die even boos was als de winkelier, omdat hij zooveel brillen beproefd had, keek met alle macht naar de gedrukte bladzijde.

— Kunt ge de letters nu lezen ? vroeg de winkelier, thans bijna zeker, dat hij den goeden bril had.

— Neen ; geen letter, was het antwoord.

— Kunt ge wel lezen ? vroeg de winkelier, die zijn ergenis niet langer verbergen kon.

— Lezen, zegt ge ? Er is geen enkel woord bij, waarvan ik iets kan maken.

— Kunt ge dan niet lezen ? vroeg den winkelier ongeduldig.

— Nu nog mooier ! riep de landbouwer, terwijl hij toornig den bril neersmeet. Als ik lezen kon, waarvoor zou ik dan een bril koopen ? Ge bedriegt de menschen door te zeggen, dat uwe brillen hen zullen helpen om gemakkelijk te lezen, maar het is een groote leugen ! O, gij schurk ! Ge dacht zeker, dat ik een bril zou koopen zonder hem te probeeren !

—o— *Hoest, verkoudheid, vallingen, keelpijnen.* — Zekere en spoedige genezing door de uitmuntende horst Pastil Walthéry. 1 fr. de groote doos.

— HET HOOGSTE VIADUC ter wereld is onlangs dwars over een kloof in de Shanbergen in Opper-Birma gebouwd geworden. Dit bouwstuk vereischte vijf miljoen kilo staal, terwijl de kosten ruim drie miljoen frank bedroegen.

—o— CINEMATOGRAFEN. — Men komt te koop te stellen schoone salon-cinematografen aan 120 franken, die ook de projectie toelaten van onbeweeglijke tafereelen. Het flikkeren is op het minste herbracht en de grootte van het beeld is enkel beperkt door de sterkte van het gebruikt licht. Voor de professionneelen is er een nieuw pracht Cinematograaf aan 450 franken, voorzien van al de laatste verbeteringen. Het is bij EDM. BASTIENS EN Cie, 29 Looierstraat 29 te Antwerpen, dat deze cinematografen zich bevinden.

— AARDBEVING IN ENGELAND. — Het is niet enkel in Amerika dat de vuurbergen en aardbevingen hunne perten spelen. Ook dichter bij ons, in Engeland, doen zich aardtrillingen gevoelen die wellicht de weerbots zijn van de rampen aan den overkant van den aardbol.

In het Rhymneydal, Zuid-Wallis, heeft men van over eenigen tijd aardbewegingen waargenomen die veel onrust verwekken.

Nu ook te Maesteg, te midden van het kooldistrikt, werden schokken gevoeld die steeds vergrootende onrust baren en welke een groot deel van deze volkrijke stad met ondergang schijnen te bedreigen.

Schielijk zijn groote kloven in de aarde ontstaan en heele rijen huizen hebben onherstelbare schade geleden.

Vele bewoners hebben hunne woningen verlaten omdat zij 's nachts de muren hooren grijzen.

Op sommige plaatsen vallen putten in de kalseiden der straten en op andere ontstaan bulten.

Gapende holten komen plotselings te voorschijn in de hovingen. Onlangs werd een paard, dat in eene weide graasde, door de aarde verzwolgen. Bevoegde mannen denken dat het Rhymney-dal stillekens maar zeker aan het verzinken is

—o— Indien gij bleek, zwak ot krachteloos zijt, indien gij ondermijnd zijn door bloedeloosheid of zenuwachtigheid, geneest u door de Pil van Dr Raphael. fr. 1,75.

Apotheken Swinkels, Vanderijst en Brosders.

— WIJDING VAN MGR MERCIER. — Volgens nieuwe uitlichtingen zal de wijding van Mgr Mercier niet op tweeden Paaschdag, maar den 25 Maart, dag van O. L. Vrouw Boodschap, plaats hebben in de hooldkerk van St. Rombauts, te Mechelen

De wijding zal gedaan worden door Mgr. Vico, Apostolischen Nuncius, bijgestaan door de twee oudste bisschoppen Mgr. Stillemans, bisschop van Gent en Mgr. Waffelaert, bisschop van Brugge.

De officieele aanstelling van den nieuwen aartsbisschop zal plaats hebben den tweeden Paaschdag, 's namiddags ; het banket zal waarschijnlijk om 5 ure des avonds aanvangen.

— HULDE AAN MGR. MERCIER. — Men meldt dat de 28 nog in leven zijnde priesters die medeleerlingen waren van Mgr. Mercier in het Groot Seminarie van Mechelen, besloten hebben hunnen beminden en doorluchtigen oud-medeleerling den bisschoppelijken staf aan te bieden.

— GALIFO BURGEMEESTER. — De meier van een klein Fransch stadje moet zondag aanstaande eene kompagnie sapeurspompiers in oogenschouw nemen.

Verlangende dat niets den luister van het feest komt storen, heeft hij het volgende plakkaat doen uithangen :

« Indien het 's morgends regent, zal de wapenschouw 's namiddags plaats hebben en indien het 's namiddags regent, zal de wapenschouw 's morgends gehouden worden ! »

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onterscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

— EENE VLIEGMACHIEN. — De heer Holland, de uitvinder der Amerikaansche onderzeesche boot, gaat met de aanstaande lente eene openbare proefneming doen met eene vliegmachien waarvan hij den goeden bijval als zeker beschouwt.

Het toestel van den heer Holland is zeer eenvoudig ; het is samengesteld uit een dubbel paar wieken, gelijk aan deze van eenen windmolen, welke men met de voeten in beweging brengt.

— **Au Baccarat,**
Rue Cathédrale 96, Luik.
Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— IN DE GEVANGENIS. — Keizer Nicolaas bezocht eens eene gevangenis en vroeg aan een der gevangenen, waarom hij veroordeeld was. « Ach, Majesteit. — antwoordde deze — « ik ben onschuldig, ik zweer het u, onschuldig ben ik veroordeeld. » Ook tot de anderen richtte de keizer dezelfde vraag en allen betuigden hun ontschuld op de hardroerenste wijze.

Eindelijk bemerkte de keizer een gevangene, die alleen in een hoek zat. « En gij », — vroeg hij dezen — « zij gij ook al onschuldig hier ? — « Neen, Majesteit », — was het antwoord, — « ik heb mijn straf verdiend. Ik heb een paard gestolen maar daar heb ik reeds lang spijt van. »

Den keizer beviel deze openhartigheid en hij wilde hem er aanstonds voor beloonen door hem vrij te laten. « Hoe », zegde hij hem, « zijt gij een paardendief ! Dan past ge hier niet in gezelschap van al deze brave en onschuldige personen ; ge zoudt hen ook nog bederven. Zie dat ge hier weg komt ! Gipier laat dezen man er uit ! »

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— DE KOLENRIJKDOM. — In het bekende Duitsche vakblad *Stahl und Eisen* is onlangs eene beschouwing geleverd over den kolenrijkdom der wereld. Voor Duitschland in het bijzonder ziet het er, wat deze delfstof betreft, zeer gerust uit, daar, volgens de berekening, Duitschlands bodem nog 280,000 millioen ton kolen bevat, een voorraad, die, als dezelfde hoeveelheid jaarlijksch verbruikt wordt als thans, voldoende zal zijn voor een paar duizend jaar en bij toenemend verbruik minstens tot het jaar 3000. Dit duurt nog zóó lang, dat men zich daarover geene zorg behoeft te maken.

In minder gunstige omstandigheden zijn de andere Europeesche staten. De kolenlagen van Groot Britanje en Ierland zijn lang niet zoo rijk als die in Duitschland, ongeveer 193,000,000 ton, en daar het jaarlijksch verbruik in Engeland tweemaal zooveel bedraagd als in Duitschland, zal de kolenvoorraad daar over ongeveer 350 jaar uitgeput zijn. Van de andere kolenopbrengende landen bevat België 30 milliard ton kolen, Frankrijk 19 milliard, Oostenrijk 17 milliard en Rusland ongeveer 40, heel Europa bijeengenomen ongeveer 700 milliard ton kolen.

De kolenrijkdom van Noord-Amerika wordt ongeveer gelijk geschat aan dien van Europa, op omstreeks 681,000,000 ton ; maar deze reuzenvoorraad verzinkt in het niet bij den rijkdom van Azië, die zelfs bij benadering niet valt te schatten. China vooral schijnt onuitputtelijk rijk aan kolen te zijn ; een Duitsch deskundige schatte bijvoorbeeld den inhoud van de kolenlagen van de provincie Shanhai alleen op 1200 milliard ton. Ook Siberië en het eiland Sachalin bezitten een grooten schat kolen, van kolennood is dus in een zeer verren toestand nog geen sprake.

—o— Ondanks al hetgeen men zegt, is het erkend dat de **Biscuits Pareln** de beste zijn

Beproeft de Petits-Beurres, Bruxelles-Kermesse, Dessert-Royal, Vieux-Liége, Van Dyck, en gij zult overtuigd zijn.

—o— KORTBORSTIGHEID. (*Asthma*). — Onmiddelijke beterenis, volkomene genezing door het poeder en sigaretten van *Doktor Marant*, het krachtigste en spaarzaamste geneesmiddel, te bekomen in alle apothekerijen.

Om u te overtuigen vraagt stalen (*Franco en kosteloos*) bij den algemeenen depositaris M. Hubert Kins Apotheker Kapelstraat, Oostende.

— EENE NIEUWE ONTPLOFFINGSTOF. — Een jong scheikundige, te Lauenburg, (Duitschland), heeft eene stof ontdekt, die de ontploffingskracht heeft van dynamiet maar minder gevaarlijk is bij de fabricatie en het gebruik.

Meubelen in allen aard
Spiegels, Stoven, Lamp en, enz.
Op Crediet
A la Providence,
4, KAMMENSTRAAT, NABIJ DE GROENPLAATS
ANTWERPEN.
Op Crediet
van af **1 fr. per week.**
Kleederen, stoffen, pelsen, hoeden, enz
Billijke prijzen. — Gemakkelijke conditiën.

— STATIËN. — *Bloemen.* — De minister van spoorwegen heeft aan al de statieoversten eene brochuur doen uitdeelen van M. Marchandise, van den Staatskruidtuin, praktische raadgevingen bevattende voor de bloemenversiering der staties. Er zijn daarenboven zaad, planten en knollen ter beschikking der statie oversten gesteld. De minister hoopt dat er alzoo, in het eerste jaar reeds, 200 tot 250 staties met bloemen zullen versierd zijn.

WAAROM NOG HOESTEN ?
wanneer wij openaaarlijk verzekeren dat eene flesch **Borstsiroop De Pratere** altijd voldoende is om den geweldigsten en gevaarlijksten hoest te genezen. Alwie BORSTSIROOP DE PRATERE genomen heeft, kan niet nalaten zijne voldoening uit te drukken en zegt aan alwie het hooren wilt : « *Dat is waarlijk eene goede Borstremedie.* » Te bekomen in alle goede apotheken aan **2 franken** DE FLESCH.
Te TONGEREN, bij Swinkels en Huydts ; te Hasselt : Machiels, Veltkamp en Schoofs ; te St-Truiden : Van Hooren.
GENEZING.

Losse gedachten.

Beroemde schrijvers over kinderspelen.

Kinderspelen vormen een zeer ernstig hoofdstuk in het handboek der opvoeding. (MARIE ADVILLE.)

—

Een klein meisje zonder pop is als eene moeder zonder kinderen. (VICTOR HUGO.)

—

Een wedstrijd van kinderspelen moest eene jury van kinderen hebben. (PIERTE VARIN.)

—

Laat het verstand der kinderen zich ontsluiten, evenals eene bloem ; open het niet met kracht, als een oester. (CH. DICKENS.)

—

De hoop is niet vervlogen, zoolang het kind glimlacht en zingt. (ARMAND SILVESTRE.)

—

Het kind tracht niet te leminnen, maar wel bemind te worden. (PAOLO LOMBROSO.)

—

Het kind vindt er meer vermaak in om als man te doen met ons, dan te zien, dat wij als kind met hem omgaan. (G. M. VALTOUR.)

Ditjes en Datjes.

NAAMKOPPELING. — Gehoord te Brussel : « Zoodat onze vriend *Paternoster* getrouwd is met mejuffer *Lacroix* ».

« Wat zooveel wil zeggen als met *het kruis* ».

« Hoe ook zich een paternoster zonder kruis voorstellen ! »

« In alle geval, hij heeft toch het zijne gevonden ».

*** BOMMELS : — Mijnheer, ziet gij dan niet dat deze dame den rook niet verdragen kan ?

Vliegaerd : Maar, mijnheer, gij rookt zelf !

Bommels : Dat is heel wat anders ook ; Deze dame is mijne vrouw.

*** DE OUDE HEER Pinkelmans ziet op straat eenen kleine jongen, die luidop aan 't weenen is. Hij gaat er naartoe en vraagt :

— Manneken, waarom weent gij zoo ?

— Omdat ik niet aan de bel kan, is het antwoord.

— Wacht, dan zal ik eens helpen, zegt Pinkelmans, terwijl hij aan de bel trekt.

— Haha ! juicht de kleine jongen, terwijl hij wegloopt, nu zullen zij denken dat gij hellekentrek hebt gedaan.

*** 'T VERSCHIL. — « Ja », vertelde Pinkels, die toen hij jong was, in armoede verkeerde, en nu hij oud is veel geld bezit, « ja, toen ik nog tanden had, dan had ik niets te bijten, en nu, dat ik wel wat te bijten heb, heb ik geene tanden meer ».

*** DE HOEDANIGHEDEN DER VROUW. — Aron. — Nathan, ik weet eene goede partij voor u, maar eer ik ze u aanbeveel, moet gij mij zeggen welke hoedanigheden gij in uwe vrouw vereischt.

Nathan. — Ten eerste, zij moet bevallig zijn.

Aron. — En dan ?

Nathan. — Zij moet muzikaal zijn.

Aron. — Anders niet ?

Nathan. — Zij moet rijk zijn.

Aron. — Maar als zij al die hoedanigheden heeft, dan ware zij dwaas van u te nemen.

Nathan. — Dwaas mag ze zijn.

*** VADERS RAAD. — « Gaf uw vader u geen goeden raad, voor gij hem verliet » vroeg de rechter aan den betichte, die van huis was weggeloopen, en nu als landloper voor het tribunaal stond.

« Vader gaf nooit iets »... zei de jongen.

« Maar welk waren zijne laatste woorden » ?

« Die gaan u niet aan ».

« Mij niet ... maar de rechtbank ».

« Welnu, hij zei : Blijf uit de klauwen van de mannen van de wet, jongen, want dat zijn de grootste deugnieten die onder de zon loopen »...

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(12de VERVOLG.)

Zij scheen een getemde panther. Er het opmerkelijke was, dat dokter Colpus volstrekt geen geweld had aangewend. Hij had haar enkel even maar gestreeld.

— Dat weet ik, zegde hij. En daarop volgde eene lange stilte, die slechts door het diepe en hoorbare ademen van Mev. Cavalossi verstoord werd.

— Komaan dan ! zegde zij eindelijk, trouw mij dan, als ge dat wilt. Ge hebt mij lang genoeg gekend, om te weten wat vleesch ge in de kuip krijgt.

— Ge stemt dus toe, Marie ?

— Ja.

— Geef mij dan een kus, en kom hier naast mij zitten.

Zij gehoorzaamde hem als eene slavin.

VIII.

Het was een zonderlinge vrijage. Men zou hebben kunnen zeggen dat er iets duivelachtigs in was. Maar toch, eene vrijage was het.

— Juist zooals gij altijd van mij gehouden hebt, zoo heb ik altijd van u gehouden, zegde dokter Colpus, terwijl zij daar zoo vertrouwlijk naast elkaar zaten op de sofa. Maar ge zijt mij nog veel liever geworden sinds uw mans dood.

— Omdat ik heel goed weet dat ge hem gedood hebt, Marie. Ge hebt moed, en dat is 't juist, wat ik zoo in u bewonder... O neen ! Ik ben in 't minst niet bang dat ge mijn leven verkorten zult !

Zij zuchtte en legde hare hand op zijnen schouder. Het scheen alsof zij in zwijm zou vallen.

— Ik haatte u, omdat ik wist dat ge het wist, stamelde zij.

Zij sloot hare oogen, en hij liefkoosde haar.

Ja, het was eene wonderlijke vrijage.

— Wat nu verder ? zegde Mevrouw Cavalossi. Wij zijn overeengekomen, dat de eerste stap om Arthur Forrest klein te krijgen ons huwelijk zal zijn. Zeg mij nu eens wat ge denkt te doen.

— Niet van avond, antwoordde hij kalm. Ik ga morgen naar Londen terug, en ik moet er eens eene goede nachtrust van nemen. Ik denk altoos in den morgen ; nooit na een goed souper, en allerminst op den avond van mijn verloving met de schoonste vrouw van de wereld.

En zij lachten beiden als kinderen.

. . . . . .

Den volgenden morgend heel in de vroegte reeds bracht Mev. Cavalossi haren verloofden naar den trein. De meeste menschen zou zulk eene vroege expeditie loom en slaperig gevonden hebben. Maar deze twee waren wakker en flink. Het waren physiek een paar prachtexemplaren. Dokter Colpus had nog de veerkracht van een jongeling, Mev. Cavalossi de jeugd van een meisje. Zij hadden samen ontbeten en waren naar de statie gewandeld, in levendig gesprek.

— Wat ik u nog vragen wilde, zegde de dokter, na reeds ingestapt te zijn, uit 't venster van den wagon : hoeveel geld hebt ge nu nog over ?

Mev. Cavalossi scheen niet veel lust te hebben om op deze vierkante vraag een vierkant antwoord te geven.

— O, nog genoeg, zegde zij ontwijkend.

— Hebt ge nog vijfduizend pond ?

— Neen.

— Nog drieduizend ?

— Ja. Nog wel wat meer.

— Nu, dan moeten wij toch eens ernstig onze rekening maken. Ge hebt mij onlangs gezegd, dat ge ongeveer honderd pond in de week noodig hebt om te leven ?

Zij knikte.

— Ja, zegde zij, zoo ongeveer.

— Dat is veertien pond per dag.

— Zoo ? Wel mogelijk. Ik ben nooit sterk in het cijferen geweest.

— Het is veel.

— Ge weet wat hotels zijn.

— Ja, antwoordde hij, dat weet ik wel zoo ongeveer. En daarom weet ik ook dat men heel goed in een hotel leven kan voor twee pond daags, en zelfs voor dertig schillings.

— Sims en Adela heb ik ook niet voor niet.

— Die dekken toch zeker niet het verschil tusschen twee en veertien ?

— Nu, zegde Mev. Cavalossi, en dan moet ik toch kleeren hebben. Ik verklaar u dat ik haast geen lap aan mijn lijf heb.

— Misschien geen lap, gaf hij glimlachend ten antwoord, maar wel een kostuum van alpaga, dat zeker evenveel guineas heeft gekost als er dagen zijn in de maand.

— Nu, zegde zij uitdagend.

— Wel, herhaalde hij, zeg mij toch eens hoeveel ge wel noodig hebt om het schoonste lichaam voor de oogen van de wereld te bedekken.

— Dat weet ik niet.

— Reken dat eens na. Kunt ge dat niet ?

— Waartoe die berekening ? vroeg zij, en zij legde hare hand op de zijne, die op den rand van het venster rustte.

Hij zag eens naar die hand — of liever naar den smetteloozen handschoen, die haar bekleedde.

— Welke dure handschoenen ! zuchtte hij. En toen, op veranderden toon : Marie, wij moeten eens ernstig zijn. Het leven is ernst. Als ge honderd pond in de week uitgeeft, en ge hebt nog maar drieduizend pond in de kas.

— Wat zijt ge toch vervelend, Frank !

— Dan hebt ge nog maar genoeg voor dertig weken, voer hij onverstoorbaar voort. Kunt ge niet wat bezuinigen ?

— Onmogelijk, antwoordde zij, met een hevig hoofdschudden. En bovendien, wij hebben tijd in overvloed !

— Marie, viel hij in, gij zijt aanbiddelijk, maar ge timmert niet hoog. Ge zult ons beiden met uwe roekeloosheid en uwen haast nog ruïneeren. Laat mij u verzoeken wat te bezuinigen. Ik verzeker u, dat dertig weken veel te kort zijn.

— Tijd in overvloed, herhaalde zij, met de koppigheid van een papegaai en de zachtheid van eene tortelduif.

— Ge zult mij nog kwaad maken !

— Herinner u dat wij nog niet getrouwd zijn, mijn waarde, gaf zij hem ten antwoord. Ik ben nog vrij om mijn woord terug te nemen.

Hij zag wel dat er geen redeneren met haar was.

— Ge zijt onhandelbaar, zegde hij. Maar laat mij u nog eens zeggen, Marie, dat wij schaatsenrijden op heel dun ijs.

— Is dat u besluit, nadat ge over de zaak geslapen hebt ?

— Ja. En als wij door het ijs heenzakken, dan zult ge niet kunnen beweren dat ik u niet gewaarschuwd heb.

— Onzin ! riep zij. Gij weet niet wat ik kan, en ge behandelt mij alsof ik een kind was. Hoe denkt ge dat ik rondgekomen ben in al de jaren toen ik nog niet 't onschatbare voorrecht genoot van uwe medewekking ?

— Ah ! zegde hij, het geluk en de schoonheid.

— Juist ! Dat is het ! En daarop kan ik 't ook nu nog laten aankomen.

— Maar het geluk kan keeren.

— Niet tegen mij.

— Wie weet ?

Zij glimlachte maar eens half toegeeflijk en half schamper. En met dien glimlach gaf zij hem te verstaan, dat in jaren en jaren nog de grillen der fortuin niets vermochten tegen de bezitster van eene schoonheid als de hare.

— Ik blijf hier deze week nog, zegde zij beslist. Vaarwel dus. Maandag zie ik u weer. Reken er op, dat ik dien tijd niet ongebruikt zal laten.

— Tot wederziens dan, schoone ster ! zegde hij galant. Ik dank u nog wel voor uw vriendelijk uitgeleide.

Hij nam den hoed af en boog. De conducteur floot, de locomotief gilde — en een oogenblik later was het minnende paar gescheiden.

Mev. Cavalossi wandelde langzaam terug naar het hotel. Op het terras bij den ingang zette zij zich in een rottingstoel en tuurde strak over de zee. Haar gelaat had eene verstrooide uitdrukking, en hare lippen krulden zich onder een trek, alsof zij de gansche wereld niet goed genoeg achtte om hare voeten er op te zetten. Daar kwam eene stem :

— Goeden morgend, moeder !

— Sylviane !

(Wordt vervolgd.)